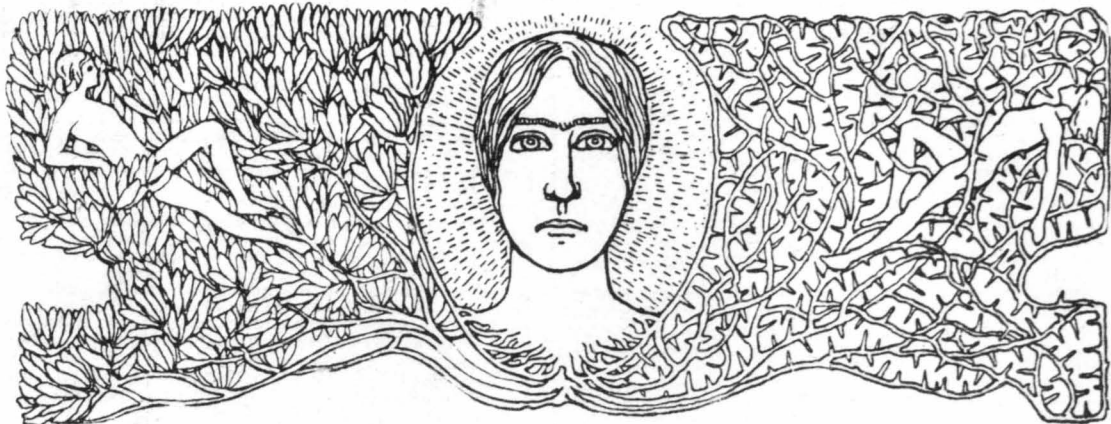

ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΤ. ΤΣΕΧΩΦ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

«Νά, καλέ μου, κύριε, σ' αυτό τό μικρό δάσος, πέρ' απ' τό χειμάρρο, γίνηκε κάποτε ένα εγκλήμα. 'Ο μακαρίτης ο πατέρας μου—πού ο Θεός νά συχωρά τήν ψυχή του—πήγαινε σ' άφεντικό του μιά μέρα πεντακόσια ρούμπλια. 'Ητανε τό νοίκι μισού χρόνου που πλήρωναν οι μουζικοί τών χωριών μας γιά τά κτήματα που τούς νοίκιαζε. 'Ο πατέρας μου φοβότανε τό Θεό και διάβαζε ταχτικά τίς Γραφές. Γι' αυτό τό λόγο οι μουζικοί μας τόν έκτιμούσανε πολύ και, όταν ήτανε νά στείλουνε κανένα στην πολιτεία γιά νά μιλήση στις άρχες ή γιά νά πάη χρήματα, έστέλναν πάντοτε τόν πατέρα μου. Δέν ήτανε συνηθισμένος άνθρωπος ο πατέρας μου. 'Όποτε, χωρίς νά θέλω νά τόν προσβάλω, θά σάς πώ ότι είχε κι' αυτός μιά άσπεία άδυναμία: άγαπούσε πολύ τό ποτό. 'Ηταν άδύνατο νά περάση μπρός από χάνι χωρίς νά μπη μέσα και νά πιη ένα ποτήρι. Και τότε, άντίο έννοιες!

'Ο πατέρας μου ήξερε τήν άδυναμία του αυτή και κάθε φορά που πήγαινε στην πολιτεία ξένα λεπτά, μ' έπαιρνε μαζί του ή έπαιρνε τή μικρή μου άδερφή τήν 'Ανιούτκα γιά νά έχωμε τό του μος μη τόν πάρη ο ύπνος πουθενά ή μήπως τό πείσων νά λεπτά από πάνω του.

Γιά νά σάς μιλήσω ειλικρινώς, όλη μας ή οικογένεια, είχε τήν ίδια άδυναμία με τόν πατέρα μου γιά τή βότκα. Νά έγώ: ξέρω νά διαβάσω και νά γράφω και ξεη δολόκληρα χρόνια ήμουν υπάλληλος τ' ένα κληνιμπόριο τής πολιτείας, μπορώ νά κουβεντιάζω με όποιονδήποτε σπουδαγμένο κύριο, μπορώ νά λέω άμωρφα λόγια, μιά τι νά θέλετε όλα αυτά, μιά κ' έχω τό ίδιο πάθος με τόν πατέρα μου. 'Η βότκα, όπως διάβασα σ' ένα βιβλίο, εινε τό αίμα τού Σατανά. Και αυτό εινε μιά μεγάλη αλήθεια, καλέ μου κύριε. 'Η βότκα με κατάντησε έτσι φτωχό άμαξά, όπως με βλέπετε, άμωρφατο σά μουζικό που δέν ξέρει νά διαβάξη...

Ας ξαναγυρισουμε όμως στην ιστορία μας... 'Ο πατέρας μου, όπως σάς ελπα, πήγαινε λεπτά σ' άφεντικό στην πολιτεία. 'Η 'Ανιούτκα τόν συνόδευε, που ήταν εκείνη τήν εποχή έφτά-όχτώ χρόνων κ' έμοιαζε μ' ένα παρατάκι τόσο δά, που μόλις φαίνεται. 'Ως τό Καλάντινομ όλα πήγαν καλά: ο πατέρας μου δέν είχε μεθύσει άκόμα. Μά μόλις έφτασαν στό Καλαντινίκ και μπήκαν στό χάνι τού Μοισόσικα, άμέσως τόν πατέρα μου, τόν κυριεύσε ή άδυναμία του. 'Αφού άδειασε μονοροδιφι μερικά ποτηράκια, ή γλώσσα του λύθηκε κ' άρχισε νά κοροιδεύεται μπρός στους άλλους πελάτες:

— Είμαι, έλεγε, ένας φτωχός άνθρωπάκος κ' όμως έχω αυτή τή στιγμή πεντακόσια ρούμπλια στην τσέπη μου!... Ποιός άλλος έχει τόσα... Θά μποροείνα, άν ήθελα, ν' αγοράσω μ' αυτά όλη τήν ταβέρνα μαζί με τόν ταβερνιάρη τής, τήν γυναίκα του τήν 'Εβραία και τά εβραϊόπουλά τους... Μπορώ νά τ' αγοράσω δυό φορές δλ' αυτά!

'Αφού ο πατέρας μου άστειλεύθηκε έτσι, άρχισε κατόπι νά παραπονιέται.

— Χριστιανό, ελπε, εινε μεγάλη δυστυχία νάνα κανένας πλούσιος, νάνα έμπορος ή κάτι παρόμοιο... 'Αμα δέν έχη κανείς λεπτά, δέν έχει ούτε σκοτούρες... μιά όταν έχη λεπτά, πρέπει νάχη

πάντα τό νού του στην τσέπη, του γιά νά μην τόν κλέβουν οι κακοί άνθρωποι... Εινε τρομερό σ' όποιον έχει πολλά λεπτά νά ζή ανάμεσα σόν άλλο κόσμο...

Οι άλλοι πελάτες τής ταβέρνας άκουγαν φυσικά τά λόγια αυτά του πατέρα μου και διάφορες σκέψεις γεννιόντουσαν μέσ' στό μυαλό τους... Κατασκεύαζαν τότε τή σιδηροδρομική γραμμή τού Καλαντινίκ κ' είχαν μαζεφτή κεί πέρα εργάτες κάθε λογής γιά νά δουλέψουν. Οι περισσότεροι τους ήταν ύποπτα στοιχία. 'Όταν τό πήρε χαμπάρι αυτό ο πατέρας μου, ήτανε πειά άργά. Τά λόγια δέν εινε σπουρνιτάκια: άμα πετάξουν μιά φορά δέ μπορεί νά τά ξαναπίσει κανείς ποτέ...

'Ο πατέρας μου κ' ή άδελφή μου, καλέ μου κύριε, έφγαν από τό χάνι και τράβηξαν ανάμεσα στό δάσος, όταν έξαφνα ειδαν πως κάποιος έχοχταν καρβάλλα από πίσω τους. 'Ο πατέρας μου—αυτό τό ξέρω καλά— δέν ήτανε καθόλου δειλός, μά βλέποντας τόν καρβάλλη, άμέσως τού πέρασαν χίλιες-δυό ύποψεις άπ' τό μυαλό. 'Ο δρόμος τού δάσους αυτού δέν ήταν καθόλου πολυσύχναστος: δέν έπερνούσαν παρά κάρρα με σανά και με ξύλα: ένας καρβάλληρος δέν είχε καμιά δουλειά εκεί μέσα, προπάντων στην εποχή που όλος ο κόσμος δούλευε στά χωράφια. 'Αν περνούσε κανείς, δέν είχε βέβαια καλό σκοπό...

— Θάλεγε κανείς ότι μάς παρακολούθου... Είπε ο πατέρας μου στην 'Ανιούτκα. Καλά σου πολύ γρηγορά... 'Εκανα πολύ άσημα που φάνηκα τόσο άνοιχτόστομος στην ταβέρνα... Δέν κατάνηνα καλύτερα τή γλώσσα μου... 'Αλλοίμονο, κόρη μου, έχω κακά προαισθήματα...

Σκέφθηκε λίγο τόν κίνδυνο που διέτρεχε κ' έπειτα ελπε στην άδερφή μου:

— Τά πράγματα εινε άσχημα... Φαίνεται ότι μάς παρακολούθουν γιά νά μάς πάρουν τό λεπτά... Γι' αυτό, άγαπημένη μου 'Ανιούτκα, πάρε έσύ μικρούλα μου, τά λεπτά, χω' τα μέσ' στό μπουστό σου και πήγαινε κρύφου πίσω από κανένα βάτο... 'Αν τά πράγματα ερθουν όπως άλλοιμονο, τά φαντάζομαι και μου ριχτούν γιά νά με ληστήσουν, έσύ τρέχα στή μητέρα σου και παράδωσέ τής τά λεπτά γιά νά τά πάη σ' άφεντικό. Μονάχα πρόσζε νά μη σέ πάρη χαμπάρι κανείς, όποιονδήποτε κι' άν εινε αυτός. Τράβα ποτέ από τό δάσος, ποτέ από

τίς ρεμματιές, έτσι που νά μη σέ δη κανείς... Βάλε τά πόδια σου στόν όμο σου κ' επικάλεσου τή βοήθεια τού πολυέλεου Θεού. 'Ο Χριστός μαζί σου!

'Ο πατέρας μου έδωσε στην 'Ανιούτκα τό δέμα με τά λεπτά. Τότε αυτή έφυγε, έπληξε και διάλεξε τό πιο πυκνό σύδενδρο και χώθηκε μέσα.

Σέ λίγο, τρείς καρβάλληδες έφτασαν τόν πατέρα μου στό δρόμο του: ο ένας ήταν ψηλός, χοντροκαμμένος, με κόκκινο πουκάμισο και ψηλές μπότες. Οι άλλοι δυό ήταν ξεσκισμένοι, λυγδιασμένοι και φαινότουσαν σάν άλγες. Τά πράγματα, καλέ μου κύριε, έφγαν άκριβώς όπως τά είχε προβλέψει ο πατέρας μου. 'Ο άνθρωπος με τό κόκκινο πουκάμισο, ένας ρωμάλός μουζικός, κράτησε τό άλογο του και άμέσως κ' οι τρείς τους

'Η 'Ανιούτκα ήταν τότε έφτά-όχτώ χρόνων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΩΓΙΩΝ

ΞΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Α.

Μιά ήρεμη και ώραια εμφάνιση στις έκλεκτες δεξιώσεις που την διακρίνει μιά συμπαθεστάτη δειλία παρ' όλον το έντονον και ζωηρόν της φυσιογνωμίας της. Μελαχρινή με ώραια φεγγερά άμυδαλωτά μάτια και μιά φινέτσα εξαιρετική προσώπου και σιλουέτας. Πολύ χαριτωμένη στη συνομιλία της. Παρ' όλω το χαμόγελο που διαβιβίζει στη φυσιογνωμία της, διακρίνει κανείς ότι εινε βαθύνονος και σοβαρωτάτη. "Αν κρίνει κανείς από τις ώραιότερες και εύχαρίστες δεξιώσεις που δίδονται στο καλλιτεχνικά διακοσμημένο σπίτι της, άνειλαμβάνεται ότι κατέχει το μυστικόν μιάς συγκατατηκής και φιλόνης ύποδοξης."

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο πλέον εύχάριστος χορός της εποχής ήτο της Λέσχης Καλλιτεχνών "Ατελιέ, που έδότη το παρελθον Σάββατον εις το Καζαρί. — "Αντραί" άνεξάντηλον στον χορό, στους όμίλους που αποτελούντο από κομψές κυρίες και κυρίους, στα γύρω τραπέζια που ήσαν κατελιμένα από τους γνωστοτέρους άθηναικούς τύπους.

Παρουσία πολλές ώμορφες. Συναγωνημός από κομψές ώραιότες βραδυνές «σορτι» που φέτος θεωρείται απαραίτητον να χρησιμοποιούν ως συμπλήρωμα τών βραδυνών φορεμάτων. Φορέματα άιθέρια "Υπερισχύοντα τα στύλ, τα όποια — αλήθεια — γιά βράδυ εινε λιαν διακοσμητικά και έξαιρουν την ώραιότητα της άνθηρας νεότητος, όπως της Δος Λούση Δ. Κωνσταντινίδη, με τούλλα βέρ - ντε - γκαρ, Δος Ίρέν Ν. Μακκά, με ταρτά κίτρινα, Δος Σαΐκου με ταρτά ρός μώβ, Δος Σ. Χαροκόπου, με τούλλα και δαντέλλα μετς ρός, Δος Λένα Φορέστη, δαντέλλα κόκκινη λάκι, Δος "Αλεξ. Ν. Μακκά, με ρός ταρτά, ή νεαρά κ. Δελγιάννη με άσπρα, Δις Σταύρου, με ρός, Δις Ντίτη "Αλ. Δημητριάδη, με τουαλέττα πολύ σικ από ζωρζέτ άσπρη «τροσπέ» με λουλούδια ρός.

— Επίσης παρεωρήθησαν κ. και κ. Καλαμάρα, κ. και κ. Κοσμοδοπούλου, κ. και κ. Α. Λαδοπούλου, με κόκκινη μουσελίνα, κ. και κ. Π. Μπέμπη, έλκυστική φυσιογνωμία και έκτακτος κομψή εμφάνις, κ. και Δις Κρίστα, άριστοτεχνική σιλουέτα, κ. και κ. Νικολαΐδη, πολύ σικ με μωβ κρεπ - σατέν, κ. και Δις Γ. Κωνσταντινίδη, αΐθερια με κρεπ - σατέν ρός - τε, κ. και κ. Γ. Βαλλιάνου, ώραιότητα με τουαλέττα χαριτωμένη από μαύρη δαντέλλα σ' έξαιρία «κούτ», κ. και κ. Ζαορίφη, με δαντέλλα μετς, κ. και κ. "Αποστολίδη, τουαλέττα άσπρη, κ. και κ. Διαλέττη, με ρός μουσελίνα, κ. και κ. Γ. Πετρίδη, με ρός δαντέλλα.

— Στήν "Αγγλική Προεβρία ένα μουκέττο από τις κομψότερες "Αθηναίες. Στου Ναυάρχου Τερά έλλο. Στής Κ. Β. πανζουρλιόμος

κοιμόντοσαν άκόμα, κάτω στο πάτωμα, καθένας στο μέρος όπου εινε πέσει άπ' το πολύ μεθύσι. Κ' ή γυναίκα βρισκόταν κι' αυτή στο ίδιο χάλι. Πριν άπ' όλα, τους έψαξαν και τους πήραν πίσω τα λεφτά που ειναν κλέψι. "Όταν έκτύπησαν πλάι στο τζάκι — μαζί μας νύκαι πάντοτε ή προστάσια του σταυρού! — ειναν την κόρη του δασοφύλακα σωμισμένη άπάνω στα άματά της, νεκρά, με το κεφάλι της σχοιμένο στα δύο από το χτύπημα της άβιας που της εινε καταφέρει ο πατέρας της, νομιζόντες την γιά την "Ανούτκα.

Εξώνησαν τους κακοήγους και τη γυναίκα, τους έδεσαν τα χέρια πίσω άπ' την πλάτη και τους ώδηγησαν στην άστυνομία. "Η γυναίκα οδραλιζε στο δρόμο, ένδι οι άντρες δέ μπορούσαν να καταλάβουν ποός τους εινε πρόδοσι.

Σε λίγον καιρό έγινε ή δική τους στην πόλη. Τους έτιμώρησαν με όλη την άστυροχρησία του νόμου.

Αυτό ήταν, καλέ μου κύριε, σ' αυτό το διάσο, πέρ' άπ' το χείμαυρό! Νά! το μολίς φαίνεται μακριά! "Ο ήλιος κατακόκκινος κρύνεται ογιά-ογιά πίσω άπ' αυτό. Κοιβητον τίζω μαζί σας και τ' άλόγα μου σταθόνουν, σά να μ' άκούουν κι' αυτά... "Ε, ε, πουλάκια μου, κουνήθητε λιγάκι... Δρόμο τόρα! Το άρνητικό εινε καλός κύριος και θά μās δάση γενναίο πουρηπόδο!... "Εμπρός, περισσότερά μου!..."

ΑΝΤ. ΤΕΣΧΟΦ

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ."

ΕΒΘΑΜΗΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΘΗΚΗ ΕΠΙΒΕΒΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΔΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ."

"Εσπαστικόν δ' εν έτος... Δοχ. 1901 "Εσπαστικόν Διρ. "Αγγίλις Μία και δι' όλην την "Αρκικήν έτησία συνδρομή Σελίνια 24.

Αι έπιστολαί και τα χρηματικά έμβάσματα όσον γ' άπευθύνονται προς τόν "Ίδιοκτήτην τού "Μπουκέτου κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τα κρησιόβηνα τέλη τιμάνται δοχ. 2.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ," : Έν "Αμερική Μ^ρ D. STROYMBOS 261 w. 85th Str New-York U.S.A. και έν Αι-γύπτω—Σουδάν ό κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρès τούς έν Αιγύπτω και "Αφρική άνανγώστας και συν-δρομητάς μας

"Η Διεύθυνσις τών περιοδικών μας «Μπουκέτο» και «Οικογένεια» άνέθεσεν την γενικήν αντιπροσωπειάν καθ' όλην την Αιγυπτον και την "Αφρικήν εις τόν έν "Αλεξανδρεία κ. Χριστόδουλον Σαράφην (12 Cheikh Soliman Pacha. - Tel. 28-99).

"Ο κ. Χ. Σαράφης ως και ό περιοδούσων ήδη βοηθός τού Γραφείου του κ. Παν. Κεμερλής έχουσι το δικαίωμα της έγγραφής συνδρομής ών εις τα περιοδικά «Μπουκέτο» — «Οικογένεια» και της εισπράξεως τών συνδρομών.

"Ελπίζομεν δι' οι έν Αιγύπτω και "Αφρική φίλοι μας θέλουσι ένισχύσει τόν άνωτερο αντιπρόσωπον μας κ. Σαράφην ως και τόν βοηθόν του κ. Κεμερλήν εις το έργον της ευντερέας διαδόσεως τών περιοδικών μας.

H ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

σωστός διαρκέσας μέχρι πρωϊνών ώρών μ' ένα κέρφ μοναδικόν. Γέροι, νέσι, όλοι έφαινότο να διασκεδάζουσι με μεγάλο άντραιν και φρεσκότητα :

Διςκρίνομεν τους Πρόεβρις "Αγγίλις, "Αμερικής, "Ιταλίας, και Γερμανίας, Επίσης κ. και κ. "Υψηλάντη, θαυμασία εμφάνις με μαύρα, κ. Σ. Πεσματζόγλου με μπλε μουσελίνα, δις "Αλίκη Μπέμπη με άσπρα, κ. Καποδίστρια με μαύρα, δις "Ελ. "Ανδριάση, δις Λόρη Σταϊκου τουλί μώβ, ένα φρεσκο κομψοτάτο λουλούδι με πράσινη δαντέλλα, δις Αιλίκα Χριστομάνου, δις Λίττα Καλλέργη, σπανία ώμορφία ξανθής κοπέλλας, κ. Π. Χέλιμη με κόκκινα, δις "Ελ. "Αργυροπούλου με μπλε, δις Ίρέν Μακκά νοστιμιστάτα με κόκκινα, κ. Ο. Κάφρα με μετς δαντέλλα, κ. Παταδά κομψοτάτη εμφάνις με μαύρη μουσελίνα, δις Παπαρηγοπούλου με μπλε, δις Λορέθδου κομψοτάτη με κίτρινα, δις Μαλαμίδη με μουσελίνα μπλε. Οι "Αγιοι χαριτωμένοι με γέλι, άφάελια, έδιδαν έναν τών χαρούμενον στην άλησομηνη βραδύ.

— Δεξιώσις-μποριτζ την παρελθοσαν Παρασκευήν παρά τή Στρατηγή και τη κ. Βλαχουπούλου.

— Η οικοδόβησινα έδέχτο τούς κεκλημένους βοηθουμένη ύπό της χαριτωμένης θυγατρής της.

— Μεταξύ τών κεκλημένων Πρόεβριρα Γαλλίας, κ. Κλεμάν Σιμόν, κ. Σκέντερ, κ. και κ. Σπ. Μαυροπούδ, κ. και κ. Β. Λομπρόστη, κ. και κ. Τρικούπη, Δις Κορδέλλα, κ. και κ. Ν. Μακκά, Δις Μακκά, κ. Δ. Πετροκοκκίνου, κ. και κ. "Αργυροπούλου, κ. και κ. Βότση, κ. ά.

— Την παρελθοσαν Τρίτην δεξιώσις παρά τή κ. και τη κ. Α. Μιχαλοπούλου, το θαμάνον μέγαρον τών όποιον φιλοξενούσαν μικρόν άριθμόν έκλεκτών κεκλημένων. Αΐθουσα θαύματα καλλιτεχνικού διακόσμου σ' ένα συντοπιστόν έξαισιως άρμονικόν.

— Η οικοδόβησινα φέροντα πολύ σικ τουαλέττα έναρμονισμένη στην λεπτή και περίκομψη σιλουέτα της, έδέχτο με σπανιαν χάριν και άβρότητα.

— Παρίσαντο ή κ. "Ελ Βεντζέλου, ή κ. Κλεμάν Σιμόν, ό Στρατηγός και ή κ. Α. Φραντζή, ή κ. Δαγκλή, ό κ. και ή κ. Πετροκοκκίνου, κ. και κ. "Αλ. Χωρέμη, ή κ. Πρίγκου, ή κ. "Αγγέλου, κ. και κ. Τοπάλη, ή κ. Στήβενς—ώραια εμφάνις,— κ. και κ. "Αρ. Κυριακίδη, κ. και κ. Χαλιντζή, κ. Α. Μιχαλακοπούλου, ή κ. Λιβεριάτου — κομψότατον σύνολον,— κ. και κ.

Κ. "Ηλίαςκου, κ. και κ. Κ. Βεντζέλου, με κόκκινη ώμορφη τουαλέττα, κ. ά.

H MONTAIN

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ! ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ!

Τήν 24ην Φεβρουαρίου ή «Οικογένεια» πασηγυρική με 36 ΣΕ. ΛΙΑΔΕΣ, ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ, πλουσίως εικονογραφημένη, με όλην "Απομνηστική σπαρταριστή, με τούς παληούς τύπους τών "Αθηνών σιμισαρισμένους από διάσημον Γάλλον ζωγράφον και χίλιες όντες άλλες καινοτομίες που θά σάς καταλήξουν. "Ετοιμασθήτε να την άπολαύσετε! Κέτι το πρωτφανεές στα έκδοτικά χρονικά τού Περιοδικού Τύπου.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

"Η ειχών του σημερινού έξωφύλλου μας εινε έργον του μεγάλου Γερμανού ζωγράφου Γουόλφου "Αόλφου Κούντς. Το έργον αυτό γνωστόν με τόν τίτλο «Ένα βλέμμα στον κόσμο» εβρίσκειται στην Πινακοθήκη της Δρέσδης.